

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΑΝΑΛΑΒΗ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΑΠΟΪΕΡΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ;

Νοιώθουμε ἐδῶ καί σχεδόν ἕνα χρόνο μιά πρωτόγνωρη ψυχική ὀδύνη, ὅλοι οἱ Πιστοί τοῦ Μόνου Ἀληθινοῦ Θεοῦ μας, βλέποντας νά ἀποϊεροποιεῖται ἀπό τούς πολιτικούς ἡ Ὁρθόδοξη Πίστη καί Λατρεία μας, καί ἀκολουθῶς νά ραπίζεται, νά χλευάζεται, καί νά τίθεται στό περιθώριο τῆς ζωῆς τῆς Πατρίδος μας ἀπό τούς πολυποίκιλους κόλακες τῆς Ἐξουσίας, μέ μοχλό ἕνα ψευδέστατο φόβητρο, τόν Κορώνα ἰό, τόν ὁποῖον ὑψώνουν μέσῳ τῆς Τηλεοπτικῆς εἰκονικῆς (γράφε πλασματικῆς) πραγματικότητος, ὡς φοβερόν καί μοναδικόν ἐπίβουλον τῆς ἀνθρωπίνης υἰείας, γιά νά «καμφθῆ πᾶν γόνυ» καί νά παραδοθῆ, ἄνευ ὄρων στίς διαθέσεις καί τά κελεύσματα τοῦ ἐπιγείου Καίσαρος!

Τό περίεργο, ὅμως, δέν εἶναι πῶς ἡ Παγκόσμια Πολιτική σπεῖρα ἔχει ἐπιδοθεῖ σέ μιά ἄνευ προηγουμένου λυσσαλέα προσπάθεια νά ξεριζώσῃ τόν Χριστιανισμό ἀπό «προσώπου τῆς γῆς», καί ὅτι οἱ ἐγχώριοι δορυφόροι τοῦ Παγκοσμίου Κυβερνοχώρου, Ἑλληνόφωνοι Κυβερνήτες μας, ὡς πρόθυμοι ὑπηρετές τους, ἐπιδεικνύουν ὑπερβάλλοντα ἀντιεκκλησιαστικό ζήλο, ἀλλά αὐτό, πού ἔχει ἀφήσει ἄφωνο τό συνειδητοποιημένο Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἀπόλυτη καί παθητική ἀποδοχή ἀπό τήν πλειοψηφία τῶν Μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως ὅλης αὐτῆς τῆς περιπαικτικῆς συμπεριφορᾶς, σέ σημεῖο, πού νά δημιουργεῖ ἔντονες ὑπόνοιες ὅτι «καί συνευδοκοῦσι τοῖς πράττουσι»!

Προσωπικά ἔχω παραθέσει ὅλα τά ἀποδεικτικά στοιχεῖα καί ἔχω ἀναπτύξει τό σκεπτικό (ὅπως ἔχουν πράξει καί πλῆθος ἄλλοι ἰκανώτεροί μου ἀπό τό Ἐσωτερικό καί τό Ἐξωτερικό), πού ἀποδεικνύει ὅτι ἡ περιβόητη “Πανδημία” εἶναι μιά παγκόσμια πολιτική σκευωρία γιά «νά ἀλλάξουν (ὅπως νομίζουν) τά πάντα», δεδομένου ὅτι οἱ συνολικοί θάνατοι στήν Πατρίδα μας φέτος ἦσαν (ὑπολογισμένοι σέ 44 ἐβδομάδες) 106.322, ἐνῶ, στήν ἀντίστοιχη περίοδο πέρυσι ἦσαν 105.529! Αὐτό λέγεται Πανδημία; Καί νά σημειώσουμε ὅτι μέ τά στοιχεῖα πάντοτε τῆς ΕΛΣΤΑΤ (Ἑλληνική Στατιστική

Υπηρεσία), φέτος είχαμε λιγότερους θανάτους από 13 χρονιές κατά τη διάρκεια της 20ετίας 2000-2020! Ίδιαίτερως αποδεικτικοί των ισχυρισμών μας είναι οι αριθμοί των ετησίων θανάτων των ετών 2015(121.183), 2016(118.788), 2017(124.489) και 2018(120.297)!

Αυτά είναι τα συντριπτικά στοιχεία, πού αγνόησαν οι ιθύνοντες και συνεχίζουν να αγνοούν, για τους λόγους, πού μόνο εκείνοι γνωρίζουν, υποχρεώνοντάς μας να συμμετέχουμε στο παιχνίδι των πολιτικών, κλείνοντας τις Έκκλησίες μας και εμποδίζοντας τον λαό μας να εκκλησιασθῆ!

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι, μετά από 2020 χρόνια(!) Ζωηφόρου και Ζωοποιού του Λαού μας Έκκλησιαστικής ζωῆς, ή πρωτοφανής αποϊεροποίηση του Μυστηρίου της Έκκλησίας! Αποϊεροποίηση, πού δέν ἔγινε ποτέ ἄλλοτε στή δισχιλιετία, οὔτε καί μέ τήν αἴρεση τῆς Εἰκονομαχίας, γιατί τότε ἐπλήττετο μόνο ἡ προσκύνησις τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, ἐνῶ σήμερα ἐμποδίζεται καί ἡ προσκύνησις τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ὡς μεταδοτική μόλυσμοῦ, ἀλλά ἀκόμη καί ἡ προσέλευση στούς Ἱ. Ναούς καί ἡ συμμετοχή στίς Ἱ. Ἀκολουθίες καί στά Μυστήρια τῶν Ἱ. Ναῶν, ὡς τᾶχα συγχρωτισμός σέ ...ιογενές περιβάλλον! Καί τό φρικτότερον! Βλασφημεῖται εὐθέως ὑπό τῶν Κυβερνώντων ἡ Θεία Κοινωνία καί διασαλπίζεται ἀπό τά Μ.Μ.Ε. ὡς ἓνα ἀπλό φωμί καί κρασί(!), καί ὅτι πρέπει νά ...προφυλαχθοῦμε, γιά νά μή μᾶς μεταδώση –μέσω τῆς Ἱερᾶς Λαβίδος– κορώνα ἰό!

Όλα αὐτά οἱ Έκκλησιαστικοί μας οἰακοστρόφοι τά ἀντιλαμβάνονται καί τά κρίνουν μέ τήν Ποιμαντική τους εὐθύνη ὡς ἀπολύτως φυσιολογικά καί ἀναμενόμενα μέτρα, προκειμένου νά προφυλαχθῆ ὁ Λαός μας ἀπό τήν διαβόητη “πανδημία”, δίδοντες ἀπόλυτη πίστη στά κυβερνητικῶς ἐξαγγελλόμενα, χωρίς νά αἰσθάνονται τήν ἀνάγκη, πρῶτον, καί, κυρίως, νά ἀνακαλέσουν στό Ἱεροσυνοδικό τους σκεπτικό τό δισχιλιετές φρόνημα τῆς Έκκλησίας περί τοῦ ὅτι οἱ Ἱεροί μας Ναοί εἶναι «*ἰατρεῖα ψυχῶν καί σωμάτων*» καί οὐδέποτε χῶροι μεταδόσεως μόλυσματικῶν ἀσθενειῶν και, δεύτερον, νά διασταυρώσουν τά Κυβερνητικῶς προπαγανδιζόμενα μέ τήν ἔρευνα τῆς Ἐπιστημονικῆς Πραγματικότητας, οὔτε, βεβαίως, νά θέσουν πρὸς τοὺς Κυβερνῶντες τά ἐρωτήματα καί τίς ἐνστάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, θρησκευομένου καί μή, πού δέν ἀρέσκειται στό νά “*τρώη κουτόχορτο*”!

Προσπαθοῦμε ἐπὶ ἓνα, σχεδόν, χρόνο, ἐμεῖς οἱ Πρεσβύτεροι νὰ κατανοήσουμε αὐτὴν τὴν ἀκατανόητη συμπεριφορὰ, καὶ γι' αὐτὸ γράφω καὶ σήμερα, μὲ ὅλον τὸν ἐγκάρδιο σεβασμὸ πρὸς τὴν Ἀρχιερωσύνη, τὸν ὁποῖο, πέραν τῆς ἐκ βρέφους διδαχῆς «τῶν Ἱερῶν Γραμμάτων», πηγαῖα αἰσθάνομαι, ἰδίως κατὰ τὴν Τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας. Ὅμως, εὐρισκόμεθα μπροστὰ στό θέαμα καὶ στίς ἀπεγνωσμένες ἐρωτήσεις ἀνθρώπων «ἐν ἀπορία καὶ σάλῳ», ἀλλά καὶ «ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ» (Λουκ. 21, 25-26), οἱ ὁποῖοι καθόλου δέν φοβοῦνται νὰ μὴν ἀρρωστήσουν μέσῳ τοῦ Κορώνα ἰοῦ, ἀλλά φοβοῦνται τὰ δεινὰ, πού τοὺς περιμένουν, μέσῳ τῶν Παγκοσμίως Κυβερνώντων!

Γι' αὐτὰ ἀπεγνωσμένα μᾶς ἐρωτοῦν, γιὰ τὴν ὀλοκληρωτικὴ παράδοση τῶν Ἱ. Ναῶν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱεραρχία στὴν Κρατικὴ ἐξουσία, καὶ γιὰ ὅσα αὐτὴ ἢ παράδοση συνεπάγεται, πράγμα τὸ ὁποῖο δέν συνέβη σὲ **ΚΑΝΕΝΑ ΑΛΛΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΡΑΤΟΣ**, πλὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου! Ἀντὶ πειστικῶν Θεολογικῶν καὶ Πνευματικῶν ἀπαντήσεων στηρίξεως, ἀκοῦνε οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ ἐπίσημα ἐξουσιοδοτημένους ἐκκλησιαστικῶς ἀρμοδίους, ἀπίστευτες “θεολογικὲς” κατασκευές, χωρὶς νὰ ἀντιλαμβάνονται αὐτοὶ οἱ “ἀρμόδιοι” ὅτι, ὄχι μόνον πλήττουν καίρια τὴν Δογματικὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ ὅτι καὶ γίνονται καταγέλαστοι ἀπὸ τοὺς κατηρτισμένους Πνευματικὰ Πιστοὺς, ἀφοῦ κατ' οὐσίαν ἐπαναλαμβάνουν σάν καλοὶ μαθητὲς τὴν “θεολογία” τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν, τῶν Δημοσιογράφων καὶ τῶν ἀμοραλιστῶν ψευδευπιστημόνων!

Ἡ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΝΑΩΝ ΣΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ!

Αὐτὴ, λοιπόν, ἢ παράδοση τῶν Ὀρθοδόξων Ναῶν στὸν Καίσαρα, εἶναι ἢ Πρώτη καὶ Βασικὴ Αἰτία τῆς σημερινῆς ἀποϊεροποιήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ γι' αὐτὴν τὴν ἀποϊεροποίηση θὰ κληθοῦν στό μέλλον οἱ ὑπαίτιοι νὰ δώσουν Λόγο στὴν Ἐκκλησία, στὴν Ὅποια δέν εἶναι ἄγνωστος ὁ Ἀναθεματισμὸς Κληρικῶν καὶ μετὰ θάνατον, ὅταν χρειάσθηκε ἢ Ἐκκλησία νὰ προστατεύσῃ τὸ Ποίμνιό Της μὲ τὴν Ἀλήθεια Της, πού ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα τὴν ἐνόθευσαν καὶ ἔβλαψαν ψυχές «ὑπὲρ ὧν, Χριστὸς ἀπέθανε»!

Ἡ παράδοση τῶν Ναῶν στὴν Κρατικὴ καί, κατὰ συνεκδοχὴν στὴν Ἀστυνομικὴ Ἐξουσία, δέν εἶναι ἀπόδοσις «τῶν τοῦ Καίσαρος

τῷ Καίσαρι», αλλά, ὅπως ἔχουμε ἀπό μηνῶν εἰπεῖ στίς διαδικτυακές ὁμιλίες μας, πρόκειται γιά τήν ἀπόδοση καί «**τῶν τοῦ Θεοῦ, τῷ Καίσαρι**»! Ἀπό ποῦ παρελάβαμε τήν βλασφημία ὅτι ὁ χῶρος τῶν Ναῶν ἀνήκει στήν Πολιτεία, ὅταν ἀκόμη καί ἀπό τό Κοσμικό Δίκαιο γνωρίζουν καί οἱ πρωτοετείς φοιτηταί ὅτι τό **ΑΣΥΛΟ ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΟΣ, ΕΙΝΑΙ ΚΤΙΡΙΟ, ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΙΔΕΑ!** Ὅταν δέν ὀρίζης τό οἶκμα, δέν ὀρίζεις ὅτιδῆποτε συμβαίνει ἢ τελεῖται ἐν αὐτῷ, παρεκτός ἂν γίνη φόνος καί, ἀκόμη καί γιά τήν ἐπέμβαση αὐτήν, πρέπει νά κληθοῦν οἱ ἀστυνομικές ἀρχές ἀπό τόν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἀσύλου χώρου.

Τελικά, καταργήθηκε τό **ΑΣΥΛΟ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ**; «Πῶς παρέδώσαμε τῇ φθορᾷ (τούς Ναούς μας) καί συνεξεύχθημεν τῷ θανάτῳ» τῆς βλασφημίας καί ἀποϊεροποιήσεως τῶν «βαθέων τῆς Πίστεως»; **Δέν εἶναι ντροπή νά παραμένῃ τό Ἄσυλο τῶν Σχολείων καί τῶν Πανεπιστημίων**, στά ὁποῖα δέν ἐπετράπη ἡ εἴσοδος καί ὁ ἔλεγχος τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν κατά τό διάστημα λειτουργίας τους ἐπί κορώνα ἰοῦ, καί νά ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος στούς Ἱερούς μας Ναούς στούς Ἀστυνομικούς νά εἰσέρχονται, ὄχι γιά νά προσκυνήσουν καί νά προσευχηθοῦν, ἀλλά γιά νά ἐλέγξουν Κληρικούς καί ἐκκλησιαζομένους καί νά τούς συλλάβουν ὡς ὑπεραρίθμους(!), ἐπιβάλλοντές τους χρηματικά πρόστιμα γιά τό ... «ἔγκλημα» τοῦ Ἐκκλησιασμοῦ καί, μάλιστα, κατά τήν Φρικτή ὥρα τῆς Θείας Λατρείας;

Ο ΝΑΟΣ «ΤΟΠΟΣ ΦΟΒΕΡΟΣ, ΟΙΚΟΣ ΘΕΟΥ»!

Ἐχουμε εἰπεῖ ἀρκετά καί ἔγραψαν καί ἄλλοι περί τῆς Ἱερότητας τῶν Ναῶν καί ὅτι ἡ Λειτουργία τους γίνεται μετά ἀπό τήν Τέλεση Ἐγκαινίων, ὥστε νά παύσῃ τοῦ λοιποῦ νά εἶναι φιλός τόπος ἀλλά νά εἶναι «**Τόπος Φοβερός, Οἶκος Θεοῦ**»! Νά ἐπεξηγήσουμε, ὁμως, πῶς ἡ Χρῖσις τοῦ Ναοῦ μέ τό Ἅγιον Μῦρον, κατά τόν ἐγκαινιασμό του, σημαίνει κάτι πολύ σημαντικό: **Τήν τέλεση Ἐνός τῶν Ἐπτά Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Μυστηρίου τοῦ Ἁγίου Χρίσματος**, τό ὁποῖο τελεῖται μόνο σέ ἀνθρώπους, μετά τό Ἅγιον Βάπτισμα τῶν Πιστῶν, ὅπως, βεβαίως, καί ὅλα τά ἄλλα Ἱερά Μυστήρια, ἐνῶ ὁ Ναός δέν εἶναι ἀνθρωπος! Γιατί; Διότι ὁ ἐγκαινιαζόμενος Ναός ἀφιερώνεται σέ κάποιον Ἅγιο, ἢ στήν Ὑπεραγία Θεοτόκον, πού ἔλαβαν τήν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διά τῆς Βαπτίσεώς τους ἄλλοι δι' Ὑδατος, ἄλλοι διά τοῦ Οὐρανίου Πυρός Βαπτίσματος, ὅπως ἡ Θεοτόκος καί οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, εἴτε διά τοῦ Μαρτυρίου,

τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Αἵματος. Ὁ Ναός, λοιπόν, εἶναι Πρόσωπο καί γι' αὐτό δέχεται Πρόσωπα Πιστῶν καί ὄχι ἀριθμό ἀτόμων, σύμφωνα μέ τίς Κυβερνητικές ἀξιολογήσεις καί προδιαγραφές! Γιά τόν Ναό καί τά ἐν Αὐτῷ τελούμενα «σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία καί στήτω μετά φόβου καί τρόμου καί μηδέν γήνινον λογιζέσθω».

Γι' αὐτό καί ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Θεσσαλονίκης, ὁ Θεολόγος τῶν ἐν τῷ Ναῷ τελεσιουργουμένων καί Θεοπρεπῶς ἀναλύσας μέ κάθε ἀκρίβεια, «πῶς ἐν Οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι», γράφει ὅτι ὁ ἀγιασθεὶς Ναός «τοῦ Θεοῦ εἶναι Οἶκος καί Ὁ Θεός εἶναι εἰς αὐτόν καί ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ εἰς τόν ὁποῖον ὠνομάσθη ὁ Ναός, μένει πλέον ἐκεῖ ὡς εἰς ἓν κατοίκημα ἰδιόν του, καί ὅτι μέ τήν ψυχὴν ἐπιδημεῖ ἐκεῖ αὐλῶς, πολλάκις δέ καί μέ τά ἅγια του λείψανα, τά ὁποῖα εἶναι ἐκεῖ βεβλημένα καί διὰ τῆς Θείας Δυνάμεως καί Χάριτος θαυματοργεῖ καί μέ τά λείψανα, ἐπειδή καί ἐμεῖς διπλοῖ ὄντες, διπλῶς καί τά δῶρα λαμβάνομεν. Διὰ τοῦτο καί εἰς αὐτά τά ὑλικά ἐφίσταται ἡ Θεία Χάρις καί ἐπιφοιτῶσα διαμένει καί ἐνεργεῖ δι' ἡμᾶς εὐδοκία τοῦ Πατρός καί ἐλέει τοῦ δι' ἡμᾶς Σαρκωθέντος καί διπλῶς ἡμᾶς ἀναπλάσαντος Υἱοῦ καί δι' ἐπιδημίας καί οἰκτιρμῶν τοῦ συνεργοῦ αὐτῷ καί ἀχωρίστου Ἁγίου Πνεύματος». (Ἀπαντα, σελ. 144) Καί συμπεραίνει ὁ ἅγιος Συμεών: «Βλέπομεν προφανέστατα ὅτι Θεῖαι ὄντως Δυνάμεις ἐνεργοῦνται εἰς τούς Ναούς καί ἐμφάνειαι Ἀγγέλων καί Ἁγίων καί θαύματα τελοῦνται καί ζητήματα δίδονται καί ἰάματα χαρίζονται. Καί αὐτά τά ἄψυχα εἰς τούς Ναούς, καθὼς ὕδατα καί λίθοι καί στύλοι καί ἄμφια καί σίδηρα, ἔχουσι Ἐνέργειαν καί Χάριν ὄχι ἀφ' ἑαυτῶν ἐπειδή εἶναι ἄψυχα καί κτίσματα Θεοῦ, καθὼς καί τά ἄλλα καί δέν ἔχουσι μόνα τῶν κανέν προτέρημα, ἀλλά αὐτά τά ἐνεργεῖ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καί τό Θεῖον Ὄνομα, εἰς τό ὁποῖον ἐπωνομάσθησαν, διὰ νά ἀγιασθῶμεν καί ἡμεῖς. Ὅπου, λοιπόν, εἶναι Θεοῦ ὀνομασία καί ἐπίκλησις τοῦ Ποιητοῦ τοῦ παντός, τῆς Μακαρίας Τριάδος, τοῦ Μόνου ὄντως Θεοῦ, ἐκεῖ ἅγια πάντα καί ὅλα ἐνεργοῦν καί σώζουν διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς Χάριτος!»

Αὐτό πού ὁ ἅγιος Συμεών βλέπει «προφανέστατα», ἐπιτρέπεται νά μή τό βλέπουμε ἐμεῖς οἱ σημερινοί Ποιμένες τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί νά ἐπιμένουμε στή βλασφημία ὅτι στοὺς Ἱ. Ναούς δέν ἔχουμε ἀσφάλεια ἀλλά κινδυνεύουμε νά μολυνθοῦμε ἀπό ἰώσεις καί ἀσθένειες, ὅπως καί στοὺς ἄλλους δημόσιους ἢ ἰδιωτικούς χώρους;

Ποιά άγιοπατερική συμφωνία έχουν όσοι Ίεράρχαι ή Κληρικοί συντάσσονται μέ τήν Κυβερνητική βλασφημία περί τών Ίερών Ναών;

Άγνοούν οί Ποιμένες μας, πέρα από εκείνα, πού μās παραγγέλει ό άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης, ότι άνέκαθεν γιά τόν Λαό του Θεού, όχι μόνο μετά τήν Σάρκωση του Θεού Λόγου, αλλά ήδη από τήν Παλαιά Διαθήκη, ότι, όπου προηγείτο «**όρασις Θεού**», ό Τόπος εκείνος ελόγίζετο «**Άγιος και φοβερός**» και έπρεπε νά πλησιάζεται «**μετά φόβου και τρόμου**» και από άνθρώπους κεκαθαρμένους και όχι νά θεωρείται τόπος, πού έχει ανάγκη καθάρσεως; Άκόμη και οί πέτρες, πού χρησιμοποίησε σαν προσκέφαλό του ό Ίακώβ, έγιναν Θυσιαστήριον, επειδή, επάνω σ' αυτό τό προσκέφαλο είδε «κατ' όναρ» Κλίμακα, «*έστηριγμένην έν τή γή, ής ή κεφαλή άφικνείτο εις τόν ούρανόν, και οί άγγελοι του Θεού άνέβαινον και κατέβαινον επ' αυτής, ό δέ Κύριος έπεστήρικτο επ' αυτής... και έξηγέρθη Ίακώβ εκ του ύπνου αυτού και είπεν· ότι έστι Κύριος έν τω τόπω τούτω, έγώ δέ ούκ ήδειν. και έφοβήθη και είπεν· ως φοβερός ό τόπος ούτος· ούκ έστι τούτο άλλ' ή οίκος Θεού, και αύτη ή πύλη του ούρανοϋ. και άνέστη Ίακώβ τό πρωϊ και έλαβε τόν λίθον, όν υπέθηκεν εκει προς κεφαλής αυτού, και έστησεν αυτόν στύλην και επέχεεν έλαιον επί τό άκρον αυτής. και εκάλεσε τό όνομα του τόπου εκείνου Οίκος Θεού*»! (Γέν. 28,11-19).

Άς αναλογισθοϋμε τήν «**Σκηνήν του Μαρτυρίου**», πού τόσο συχνά μās υπενθυμίζει ή Λατρεία της Έκκλησίας μας, ως προτύπωση της Ύπεραγίας Θεοτόκου, γιατί Ίεκείνη έγινε ό Ναός ό Άγιος και ή «**Κλίμαξ ή Έπουράνιος**», γιά όλους μας και Αύτή είναι ΝΥΝ και ΑΕΙ Ίεκείνη, πού, δίδει μέ τήν ύπόστασή Της σε κάθε Ναό τό Περιβάλλον, πού είναι άπαραίτητο γιά νά γίνη «**Κατοικητήριον του Θεού**»: «*Και εκάλυψεν ή νεφέλη τήν σκηνήν του μαρτυρίου, και δόξης Κυρίου επλήσθη ή σκηνή· και ούκ ήδυνάσθη Μωυσής εισελθειν εις τήν σκηνήν του μαρτυρίου, ότι επεσκίαζεν επ' αυτήν ή νεφέλη και δόξης Κυρίου ενεπλήσθη ή σκηνή. ήνίκα δ' αν άνέβη ή νεφέλη από της σκηνής, ανεξεύγνυσαν οί υιοι Ίσραήλ συν τή άπαρτία αυτών· ει δέ μη άνέβη ή νεφέλη, ούκ ανεξεύγνυσαν έως ήμέρας, ής άνέβη ή νεφέλη· νεφέλη γάρ ήν επί της σκηνής ήμέρας και πϋρ ήν επ' αυτής νυκτός εναντίον παντός Ίσραήλ, έν πάσαις ταϊς αναζυγαϊς αυτών*»(Έξ. 40,28-32). Έάν ή «σκία» τών μετά Χριστόν Ναών, δηλαδή «ή **Σκηνή του Μαρτυρίου**», είχε τέτοια

δόξα νύκτα καί ἡμέρα, ποιός θά συγκρίνη τήν νυχθήμερη Δόξα τῶν Ὁρθοδόξων Ναῶν, τούς ὁποίους ἐμεῖς οἱ ἀπαίδευτοι «κοινούς ἡγησάμεθα»;

Ἡ Ὁρθόδοξη Παράδοση μᾶς διδάσκει ὄχι μόνο γιά τήν ἱερότητα τῶν Ναῶν ἀλλά καί πώς «*ὅσα εἶναι ἐπ' ὀνόματι Θεοῦ δέν δίδεται ἄδεια νά τά μεταχειρίζεται ἀπλῶς καί ὡς ἔτυχε ἕκαστος. Διά τοῦτο, πᾶσαν ὑλὴν, ἡγιασμένην οὖσαν μέ τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά τήν εὐλαβώμεθα καί κεράμους καί λίθους καί ξύλα, ἐπειδή εἶναι ὅλα ἡγιασμένα διά τοῦ Θεοῦ ὀνόματος καί πλήρη Χάριτος καί μεταδοτικά Χαρῖτων καί Ἀγιασμοῦ*»! (Ἄπαντα ἀγ. Συμεῶν Θεσσαλονίκης σελ. 144-145). Καί μᾶς διδάσκει καί κάτι ἄλλο, ἡ Ἐκκλησία μας, πάλι διά στόματος τοῦ ἁγίου Συμεῶν, γιατί δέν εἶναι ἀκίνδυνο νά τό ἀγνοοῦμε, ἐμεῖς οἱ ἀναισθητοί, πού δέν ἔχουμε τήν εὐαισθησία τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ νά ἀντιλαμβανόμεθα «*τά ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ συμβαίνοντα*», ἀλλά ἀναισθητῶς καί ἀσυναισθητῶς, μέ τήν εὐχέρεια τῆς ἀθεόφοβης «ἐπιστημοσύνης» μας, τά καταφρονοῦμε: «*Πολλάκις προφανῶς καί ἐμπράκτως εἶδομεν αὐτό τό μεταδοτικόν τοῦ ἀγιασμοῦ τῶν Ἱερῶν καί ὅτι οἱ καταφρονηταὶ αὐτῶν ἔπαθον καί ἐν σώματι, καθὼς ὁ Ζᾶν ἐκεῖνος, καί τελείως ἀπώλοντο· καί ὄχι εἷς ἢ δύο ἀλλά πολλοί*»! (Ὁ. ἁ.)

ΚΑΘΥΒΡΙΖΕΤΑΙ ΤΟ «ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»!

Εἶναι ἰδιαίτερος ἀποκαρδιωτική καί πνευματικά ἀνησυχητική ἡ διαπίστωση ὅτι στήν Ἀγιοτόκο Ἑλλάδα, στή Χώρα, πού ταυτίσθηκε ἡ Ζωή τοῦ Λαοῦ μας μέ τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας καί οἱ Ἱεροί μας Ναοί ἦσαν γιά μᾶς πῶ ἀπαραίτητοι ἀπό τά σπίτια μας, νά ἀκούγονται στίς μέρες μας ἀπό τούς Ποιμένες αὐτές καί ἄλλες ἀνίερες διατυπώσεις, πού προσβάλλουν εὐθέως «*ὄλον τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας*», ἀφοῦ ἔφθασαν νά καθυβρίζουν ἀκόμη καί αὐτό Τό Ἄχραντον Σῶμα καί τό Τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, χρησιμοποιοῦντες κατά τήν Θ. Κοινωνία τῶν Πιστῶν πολλαπλές (πλαστικές ἢ ἄλλες) λαβίδες... γιά ὑγειονομική ἀσφάλεια τῶν ἀνθρώπων(!), εἰς ἀντικατάστασιν τῆς Μιᾶς Λαβίδος, ἡ ὁποία διατρανώνει τό Μυστήριον καί σαλπίζει ἐμπράκτως ὅτι τό διά τῆς Ἁγίας Λαβίδος μεταδιδόμενον εἶναι «*ΤΟ ΣΩΜΑ καί ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ*», κατά τήν διατύπωση τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς! **Τήν Σκηνή τοῦ Μαρτυρίου ἐκάλυπτε Θεία**

Νεφέλη καί τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας μένει, ἄραγε, γυμνό καί ἐγκαταλελειμμένο στήν Ἁγία Λαβίδα, ἀνίσχυρο νά ἐμποδίση τίς ὅποιες βλαπτικές ἐπιδράσεις, πού τυχόν περιφέρονται στήν ἀτμόσφαιρα;

Εἶναι λόγια καί Ὁρθόδοξα πιστεύματα Ἀρχιερέων αὐτά, ὅταν καί οἱ στοιχειωδῶς Πιστοί τά ἀποκρούουν μέ ἀποτροπιασμό; Μέ ποιά Ἀρχιερατική συνείδηση ἔδωσαν κάποιοι ἐντολή στούς Ἱερεῖς τους νά κοινωνοῦν τούς Πιστούς μέ πολλαπλές Λαβίδες, διδάσκοντες ἔμπρακτα μέ ψευδώνυμη καί βλάσφημη γνώση τούς ἀνθρώπους ὅτι ἔχουν ἀνάγκη νά προστατευθοῦν ἀκόμη καί ἀπό Αὐτόν τόν Ἰδιόν τόν Θεό τους γιατί Ἐκεῖνος εἶναι ἀνήμπορος νά ἀπολυμάνη τήν Ἁγία Λαβίδα;

Η ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΙΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΥΛΗΣ ΔΙΑ ΤΗΣ Θ. ΧΑΡΙΤΟΣ

Γνωρίζουν, ἄραγε, Θεολογία, ὅσοι Ἀρχιερεῖς, Κληρικοί καί Θεολόγοι δέν μποροῦν νά διακρίνουν μεταξύ τῆς μεταπτωτικῆς καταστάσεως τῆς ὕλης καί τῆς ἄρσεως τῶν περιορισμῶν καί τῆς καταστάσεως τῆς ὕλης μέ τήν ἐπέλευση τῆς Θείας Χάριτος; Διαχωρίζουν τά αἰσθητά ἀπό τά πνευματικά, τά ὁρατά ἀπό τά ἀόρατα καί τά μέν ἀόρατα θεωροῦν ὡς ἀμίαντα, τά δέ αἰσθητά ὡς ἐπιδεχόμενα μολυσμῶν, ἀκόμη καί ἂν εὐρίσκονται στό Ναό, ἀκόμη καί ἂν τελοῦνται Ἱερά Μυστήρια, φέροντες ὡς παράδειγμα τό ὅτι στούς Ναούς εἰσέρχονται κατσαρίδες καί ἄλλα ἀκάθαρτα ὄντα, χωρίς νά ἐμποδίζονται νά εἰσέλθουν! Εἶναι, ὁμως, παραδείγματα αὐτά; Ἀκόμη καί ὁ Διάβολος δέν ἐμποδίζεται ἀπό τόν Θεό νά εἰσέλθῃ στό Ναό, δέν εἶναι, ὁμως, ἀνεξέλεγκτος νά βλάβῃ τούς Πιστούς, παρεκτός ἂν τόν καλέσουν ἐκεῖνοι καί “τοῦ πιάσουν κουβέντα”. Ἔτσι καί τά ζῶψια, ἀλλά καί τά μικρόβια κυκλοφοροῦν παντοῦ, ὥστόσο, μέσα στούς Ναούς ἀναστέλλεται ἡ βλαπτική τους ἐνέργεια γιατί ὁ **Οἶκος τοῦ Θεοῦ εἶναι Ἱατρεῖον ψυχῶν καί σωμάτων καί ἐποπτεύεται ὑπό τῆς Θείας Χάριτος** ὥστε, ὄχι μόνο νά μή μολύνῃ ἢ βλάβῃ τούς ἐκκλησιαζομένους ἀλλά καί νά τούς χαρίσῃ ὑγεία καί ἄφεση ἁμαρτιῶν.

Ὁ Θεός δέν καταργεῖ τήν ὕλη. Τά σώματα παραμένουν σώματα, ἀλλά ὁ Χριστός περπάτησε στά κύματα, ὄχι καταργώντας, ἀλλά ἀναστέλλοντας τήν βαρύτητα, πού εἶναι μεταπτωτικό δεσμευ-

τικό ἐπιτίμιο, ειδικά για τήν γῆ, ἐπειδή ἔχει κατοίκους της τούς βεβαρημένους μέ τήν Προγονική Παρακοή. Ὁ Χριστός καί οἱ Ἅγιοί Του, περπατοῦν στά κύματα χωρίς νά βυθίζονται. Τό ἔδειξε αὐτό ὁ Θεός μας καί πρό τῆς Σαρκώσεώς Του, στόν Προφήτη Ἐλισαῖο. Τό ἔχει πολλαπλῶς καί πολλάκις ἔμπρακτα διδάξει ὅτι «οὐκ ἦλθε καταλῦσαι, ἀλλά πληρῶσαι». Δέν ἦλθε νά καταργήσῃ τήν Κτίση, ἀλλά νά τήν πληρώσῃ Θείας Χάριτος, γιά τήν ἀναστολή τῶν ἐπιτιμιῶν καί τῶν περιορισμῶν της.

Μᾶς εἶπε ἀκόμη ὅτι ὄχι μόνο Ἐκεῖνος θά κάνῃ τέτοια ἔργα, πού θά φανερόνουν τήν ἀναστολή καί τό ἀνερέργητο τῶν μεταπτωτικῶν βλαπτικῶν ιδιοτήτων τῆς Κτίσεως, ἀλλά καί οἱ «ἀληθῶς εἰς Αὐτόν πιστεύοντες». Μᾶς εἶπε: **«Σημεῖα δέ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει, ἐν τῷ Ὄνόματί μου... ὄψεις ἀρουσι, κᾶν θανάσιμόν τι πίωσι, οὐ μή αὐτούς βλάβῃ»** (Μάρκ. 16,17-18). Χωρίς νά ἀφαιρεθῇ τό δηλητήριο, ἀπό τό πόμα τῶν Πιστῶν, αἴρεται ἡ βλαπτική δράση τοῦ δηλητηρίου. Αὐτό τό ἔζησαν πολλοί ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἐπί τῶν ἡμερῶν μας καί στήν καθημερινή τους ζωή, ἐκτός τῶν Μυστηρίων, μένοντες ἀβλαβεῖς ἀπό τήν κακότητα τῶν πολεμίων τους ἢ καί ἀπό τήν ἀμέλεια τῶν ἀπρόσεκτων ἀνθρώπων. Πολύ δέ περισσότερο τό ἔζησαν καί τό ἐπαλήθευσαν αὐτό στό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, μένοντες ἐντελῶς ἀβλαβεῖς, ὅπως ὁ ἅγιος **Νικόλαος Πλανᾶς**, καταλύοντας ὀλόκληρο τό φιαλίδιο τοῦ ἰσχυροτάτου καί θανατηφόρου σέ μεγαλύτερη δόση φαρμάκου του, πού τοῦ ἔδωσε ἀπό ἀπροσεξία ἡ θυγατέρα του ἀντί τοῦ φιαλιδίου τοῦ Νάματος(!), καί ὁ ἅγιος **Ἱερομόναχος π. Μᾶρκος Μανώλης**, ὁ ὁποῖος κατέλυσε ὀλόκληρο τό Ἅγιο Ποτήριο μέ θραύσματα γυαλιῶν!

Ὁ διαχωρισμός τῶν βλαπτικῶν ιδιοτήτων τῆς Κτίσεως τῇ ἐπελευθεύσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι βασικό Δόγμα τῆς Πίστεώς μας, ἐφ' ὅσον, μάλιστα, ἔχει πλειστάκις ἐπαναληφθεῖ στήν πράξη γιά νά γίνῃ βίωμά μας. Γι' αὐτό καί ἔχει ὑμνολογηθεῖ, ὥστε καί διά τῆς ἀκροάσεως τῶν Ἱερῶν Ὑμνων, νά θεολογοῦμε Ὁρθοδόξως: **«Σέ τόν ἐν πυρί δροσίσαντα Παῖδας θεολογήσαντας καί Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα Θεόν Λόγον ὑμνοῦμεν»**(Καταβασία ζ' ὠδῆς Ὑπαπαντῆς). Ἡ καυστική ιδιότητα διαχωρίσθηκε ἀπό τήν φωτιστική καί τούς μέν δημίους κατέκαυσε, τούς δέ Τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισε. Καί πάλι: **«Ἀστέκτῳ πυρί ἐνωθέντες οἱ Θεοσεβείας προεστῶτες Νεανιαί, τῇ φλογί δέ μή λωβηθέντες, Θεῖον ὕμνον ἔμελλον»**(Καταβασία η' ὠδῆς τῆς Ὑπαπαντῆς).

«Η ΛΑΒΙΣ Η ΜΥΣΤΙΚΗ, Η ΤΟΝ ΑΝΘΡΑΚΑ ΧΡΙΣΤΟΝ...»

Ἄφησα τελευταῖο τὸν λόγο γιὰ αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν τὴν Ἁγία Λαβίδα, μέ τὴν ὁποία μεταδίδεται στοὺς Πιστοὺς ἡ Θ. Κοινωνία, συνδέοντάς τὴν μέ τὴν Δογματικὴ Διδασκαλία τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Ἐλέχθη ἀπὸ Ἀρχιερατικά χεῖλη ὅτι ὁ τρόπος μεταδόσεως τῆς Θείας Κοινωνίας δέν εἶναι δογματικό ζήτημα. **Σέ αὐτό συμφωνοῦμε ὑπὸ προϋποθέσεις:** Βεβαίως δέν εἶναι δογματικό θέμα, μέ τὴν ἔννοια ὅτι ἐάν σέ κάποια ἔκτακτη περίπτωση, κατά τὴν ὁποία στερούμεθα Λειτουργικῶν σκευῶν, φερ' εἰπεῖν σέ ἓνα πανέρημο τόπο ἢ ἐν καιρῷ πολέμου, δέν θά στερηθοῦμε τὴν Θ. Κοινωνία λόγῳ ἐλλείψεως Λαβίδος!

Ἐάν, ὅμως, ὅπως ἐν προκειμένῳ μέ τὸν πειρασμό τοῦ Κορώνα ἰοῦ, ἀντικαταστήσουμε τὴν μία Ἁγία Λαβίδα μέ πολλές, ἢ ἀπολυμαίνουμε τὴν μία Λαβίδα, μετά ἀπὸ τὴν μετάληψη κάθε Πιστοῦ, τότε ἀνάγεται τὸ πρόβλημα στή Δογματικὴ, διότι πλήττεται σαφῶς καί ἀπεριφράστως τὸ Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἐφ' ὅσον *de facto*, στήν Πράξη, ἀμφισβητεῖται ἡ Φωτιστική, ἡ Ἱαματική, ἡ Θεωτική ἢ κατά τὸν μέγα σύγχρονο Θεολόγο Ἅγιον Ἰουστίνον Πόποβιτς ἀμφισβητεῖται ὅτι **«τό Θεῖον Αἷμα εἶναι Θεανθρώπινη Δύναμη»!** (Δογματικὴ, Ἔκδ. Ἰ. Μ. Βατοπαιδίου, σελ.733) .

Πῶς, ἄραγε οἱ Ἐπίσκοποι, πού ἤδη –χωρίς Ποιμαντικὴ διάκριση καί Θεολογικὴ γνώση– υἰοθέτησαν τὴν πολλαπλὴν χρῆση Λαβίδων θά ἐξηγήσουν στόν Λαό τοῦ Θεοῦ ὅτι φοβοῦνται πῶς ἡ Θεανθρώπινη Δύναμη εἶναι τόσο μηδαμινὴ καί ἀσήμαντη πού δέν μπορεῖ νά ἐνεργήσῃ, οὔτε κἄν ὡς ἀντισηπτικό; Τί χρειάζεται καί τί μπορεῖ νά προσφέρῃ στοὺς ἀνθρώπους μιά κατ' Ὄνομα μόνον «Θεία Κοινωνία», ἀλλὰ στήν πράξη Ἀρχιερατικό κατασκεύασμα, «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν» τῶν ἀθεϊστικῶν πιστευμάτων; Καί νά προσθέσουμε, σέ ὅλον αὐτὸν τὸν τραγέλαφον ὅτι δέν ὁμιλοῦμε γιὰ τὴν Θ. Κοινωνία ἤδη μολυσμένων μέ τὸν ἰό ἀνθρώπων, ἀλλὰ γιὰ ὑγιεστάτους, μέ τὸ ὑποτιθέμενο ἐνδεχόμενο τῆς ἀσθενείας!

Ὅμως, ἡ Ἐκκλησία μας δέν μᾶς ἀφήνει στή ζοφερὴ καί θνησιμαία “θεολογικὴ” ἀδολεσχία. Μᾶς κηρύσσει, κραυγάζουσα μυστικῶς στά «τῶν πιστῶν ὦτα»: **«Θεουργόν Αἷμα, φρῖξον ἄνθρωπε βλέπων, ἄνθραξ γάρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγον».** Βλέπε ἄνθρωπε στή Θ. Κοινωνία Ἐκεῖνον **«Ὁν οἱ Ἄνω Λειτουργοὶ τρόμῳ λιτανεύουσι»** νά

«ἀγκαλίζεται χερσί» τῶν ἐπιγείων Λειτουργῶν Του! «Ὁ θαύματος καινοῦ, Πάντων τῶν πάλαι Θαυμάτων»! Πῶς, χάριν Ἐκείνης, τῆς Παρθένου Μαρίας, πού αὐτή ΜΟΝΗ ἔγινε «Ἡ Λαβίς ἢ Μυστική, ἢ τόν ἄνθρακα Χριστόν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί», μᾶς ἔδωσε τήν δυνατότητα τῆς Κοινωνίας μέ Τόν «Ἄνθρακα Χριστόν», παρ' ὅτι «ἄνθρωποι ὄντες καί ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντες» – κατά τόν Μεγάλον Προφήτην Ἡσαΐαν- καί ρυπαροί μέχρι τό βαθύτερο εἶναι μας!

Γνωρίζω ὅτι τό θέμα τοῦ ἄρθρου μας δέν ἐξαντλεῖται σέ κάποιες σελίδες, ὅπως, ἐπίσης, γνωρίζω ὅτι ἐθίγησαν χωρίς συστηματική κατάταξη τά γραφόμενα, ἀλλά ζητῶ τήν ἐπιείκεια τῶν ἀναγνωστῶν, διότι δέν ἔγινε ἡ συγγραφή μου μέ τήν ἄνεση τῶν ἀκαδημαϊκῶν συνθηκῶν, ἀλλά μέ τίς συνθήκες πού ἐπικρατοῦν σέ μιά μάχη ἐπί τῶν χαρακωμάτων, ὅπου ὁ ἀγῶνας ὅλων εἶναι νά περισωθῇ, πρὶν εἶναι ἀργά, «τό κινδυνευόμενον». Αὐτό προσπάθησα νά πράξω ὡς ἀπλός στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ μας, καί, μάλιστα, ὡς ἐλεύθερος σκοπευτής!

π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης

Φωτογραφία ἀπό τό 40θήμερο Μνημόσυνο τοῦ π. Νικολάου Φίλια, πού ἐτέλεσε ὁ Ναός μας στίς 5 Δεκεμβρίου 2020

